

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (ΕΡΓΑΤΙΚΑ)

Αριθμός Αποφάσεως

542/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ουρανία Φλεριανού, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Αναστασία Καραγγελή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα την 8-10-2021, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπείται νόμιμα εν προκειμένων από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Μαρούσι Αττικής αντίστοιχα, με Α.Φ.Μ. 090165550 και 090055799 αντίστοιχα, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τις Δικαστικές Πληρεξουσίες Ν.Σ.Κ. Αλεξάνδρα Λαμπροπούλου και Γεωργία – Ελευθερία Γεωργούλα.

Της εναγομένης: Τριτοβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία «ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ

ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ» (ΑΔΕΔΥ), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ψύλλα 2/ και Φιλελλήνων) και νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε στα Δικαστήρια από την πληρεξουσία Δικηγόρο της Μαργαρίτα Παναγοπούλου.

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 8-10-2021 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου 78372/1969/2021 αγωγή του ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τη κρινόμενη αγωγή, το ενάγον ιστορεί ότι η εναγομένη είναι τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, ως και δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Στη συνέχεια, εκθέτει ότι το Σεπτέμβριο του έτους 2021, οι αναφερόμενες υποκείμενες της εναγομένης δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις προχώρησαν, με σχετικές δηλώσεις που του επέδωσαν, σε «απεργία - αποχή» των εκπαιδευτικών - μελών τους από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των άρθρ. 33, 34, 35 και 36 Ν. 4692/2020 και του Ν. 4823/2021, οπότε το ίδιο άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 30-9-2021 αγωγή του κατά αυτών για την αναγνώριση της απεργίας - αποχής ως παράνομης, αγωγή που έγινε δεκτή με την υπ' αριθμ. 534/2021 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου. Ακολούθως, το ενάγον αναφέρει ότι, μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης, η εναγομένη, σε επίδειξη συνδικαλιστικής αλληλεγγύης προς τις ανωτέρω συνδικαλιστικές οργανώσεις, του επέδωσε την 5-10-2021

2ο φύλλο της υπ' αριθμ. 542/92 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργατικά)

Εξώδικη δήλωσή της, με την οποία του γνωστοποίησε ότι, μετά την παρέλευση 4 ημερών από την κοινοποίησή της, κήρυττε απεργία - αποχή των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων που αφορούν στις προαναφερόμενες διατάξεις. Ιερατέρω, το ενάγον επικαλείται ότι η κηρυχθείσα απεργία είναι παράνομη, καθόσον 1) κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης, ενώ αρμόδιο όργανο είναι το συνέδριο των αντιπροσώπων της (η γενική συνέλευση των μελών της) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30 Ν. 1264/1982, το οποίο υπερτερεί των προβλέψεων του καταστατικού της, σύμφωνα με το οποίο το Γενικό Συμβούλιο αυτής αποφασίζει για διεκδικήσεις, κινητοποιήσεις και απεργίες, 2) η εναγομένη κατά την κήρυξη της απεργίας δεν τήρησε την προβλεπόμενη κατ' άρθρο 3 Ν. 2224/1994 υποχρέωσή της περί κατάθεσης ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας, 3) η εναγομένη κατά την κήρυξη της απεργίας δεν μερίμνησε για τη διάθεση του αναγκαίου προσωπικού για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων (προσωπικό ασφαλείας), καθώς και για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου (προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας) κατά τη διάρκεια της απεργίας σύμφωνα με το άρθρο 21 Ν. 1264/1982, και 4) τα αιτήματά της είναι πολιτικά, αφού στόχος της είναι η άσκηση πίεσης στο νομοθετικό σώμα για την κατάργηση των επίμαχων διατάξεων και στη διοίκηση για την παράλειψη της εφαρμογής τους, ενώ η διάρκειά της είναι αόριστη. Εξάλλου, το ενάγον ισχυρίζεται ότι η κηρυχθείσα απεργία είναι καταχρηστική, αφού συνιστά συλλογική μη εκπλήρωση υποχρεώσεων συμμόρφωσης με τις επίμαχες νομοθετικές διατάξεις, που καταργούνται εν τις πράγμασι κατ' αόριστον σε βάρος των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ η ικανοποίηση των αιτημάτων της εναγομένης δεν

εξαρτάται από το ίδιο ως εργοδότη, αλλά από το ελληνικό κοινοβούλιο. Τέλος, το ενάγον ζητεί, με βάση όσα προεκτέθηκαν και κατ' εκτίμηση της αγωγής του, να αναγνωρισθεί ο παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της ως άνω απεργίας, που κήρυξε η εναγομένη, να απαγορευτεί με προσωρινά εκτελεστή απόφαση η έναρξη, άλλως η συνέχιση, της ένδικης απεργίας, τούτο δε με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγομένης, ποσού 10.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, καθώς και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή εισάγεται παραδεκτά ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου για την εκδίκασή της (άρθρ. 22 παρ. 4 Ν. 1264/1982) για να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών κατ' άρθρ. 614 επ. ΚΠολΔ (εργατικές διαφορές), απορριπτόμενου ως νόμου αβάσιμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης, σύμφωνα με τον οποίον υφίσταται ακυρότητα της προδικασίας, καθόσον η αγωγή επιδόθηκε σε αυτήν, βάσει απόφασης του Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου περί σύντμησης της προθεσμίας επίδοσής της, που ελήφθη χωρίς η ίδια να κληθεί και να εκθέσει τις απόψεις της, μόλις μία ώρα πριν τη συζήτηση της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να υφίσταται οικονομική βλάβη λόγω της μειονεκτικής θέσης, στην οποία περιήλθε προκειμένου να αποκρούσει την αγωγή σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα, α) κατά τη διάταξη του άρθρ. 150 παρ. 1 ΚΠολΔ, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή ο Δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου, εφόσον πιθανολογούνται σπουδαίοι λόγοι, μπορεί με απόφασή του ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ, να διατάξει τη σύντμηση των νόμιμων προθεσμιών και β) κατά τη διάταξη του άρθρ. 687 παρ. 1 ΚΠολΔ, σε εξαιρετικά κατεπείγουσες περιπτώσεις ή όταν επίκειται άμεσος κίνδυνος, το Δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την αίτηση χωρίς να κλητεύσει εκείνον, κατά του οποίου απευθύνεται. Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη ότι επίκειται η έναρξη της ένδικης απεργίας - αποχής, νόμιμα διατάχθηκε η σύντμηση της προθεσμίας επίδοσης της υπό κρίση αγωγής σε μία (1) ώρα πριν τη συζήτησή της, χωρίς

8

Α

3ο φύλλο της υπ' αριθμ. ... 542/2021 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών – Εργατικά)

την κλήτευση της εναγομένης πριν τη σύνταξη αυτή, η οποία, εξάλλου, ουδεμία δικονομική βλάβη υπέστη, καθόσον παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, εκπροσωπούμενη από την πληρεξουσία Δικηγόρο της, προέβαλε τους ισχυρισμούς της, τους οποίους ανέπτυξε προφορικά και εγγράφως με τις νόμιμα κατατεθείσες προτάσεις της και πρότεινε την εξέταση του αναφερόμενου στα πρακτικά προσώπου, ο οποίος ακολούθως εξετάστηκε στο ακροατήριο. Περαιτέρω, η αγωγή, κατά το μέρος της με το οποίο το ενάγον υποστηρίζει ότι η επίδικη απεργία – αποχή είναι παράνομη επειδή κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης, ενώ αρμόδιο όργανο είναι το Συνέδριον αντιπροσώπων της (η γενική συνέλευση των μελών της) με βάση τις διατάξεις του άρθρ. 30 παρ. 8 Ν. 1264/1982, η αγωγή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, όπως βάσιμα επικαλείται η εναγομένη, αφού, όπως εκθέτει το ίδιο το ενάγον στο αγωγικό δικόγραφο αυτού, σύμφωνα με το άρθρ. 13 του καταστατικού της εναγομένης αρμόδιο όργανο για την κήρυξη απεργιών είναι το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης. Το γεγονός ότι, κατά τη διάταξη του άρθρ. 30 παρ. 8 Ν. 1264/1982 η απεργία κηρύσσεται από τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως η εναγομένη, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης αυτής, δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό, καθόσον, εν προκειμένω, δεν προβλέπεται στο καταστατικό της εναγομένης ως όργανο η Γενική Συνέλευση, ελλείψει δε τούτου νόμιμα ανατέθηκε η σχετική αρμοδιότητα περί κήρυξης απεργιών στο Γενικό Συμβούλιο αυτής, ενώ το Συνέδριον αυτής παραμένει ανώτατο και κυρίαρχο όργανο για όλα τα λοιπά ζητήματα, που δεν ρυθμίζονται ειδικότερα στο καταστατικό της (ad hoc ΕΑ 4843/2014 Τραπε. Νομ. Πληροφ. «[ΣΟΚΡΑΤΗΣ]»). Εξάλλου, απορριπτέα ως μη νόμιμη κρίνεται η αγωγή κατά το μέρος της, με το οποίο το ενάγον διατείνεται ότι η ένδικη απεργία – αποχή είναι παράνομη, καθόσον η εναγομένη δεν μερίμνησε για τη διάθεση του αναγκαίου προσωπικού για την ασφάλεια των εγκαταστάσεών της και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων

(προσωπικό ασφαλείας), καθώς και για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου (προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας) κατά τη διάρκεια της απεργίας σύμφωνα με το άρθρο 21 Ν. 1264/1982. Συγκεκριμένα, α) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 21 παρ. 1 Ν. 1264/1982, κατά τη διάρκεια της απεργίας η συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία την κηρύσσει, έχει υποχρέωση να διαθέτει το αναγκαίο προσωπικό για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων (Προσωπικό Ασφαλείας), β) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 21 παρ. 1 Ν. 1264/1982, στις υπηρεσίες, οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 19, πέραν του προσωπικού ασφαλείας διατίθεται και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά τη διάρκεια της απεργίας (Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας) και γ) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 19 παρ. 2 Ν. 1264/1982, η απεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μετά από την τήρηση της διαδικασίας της παρ. 2 του άρθρ. 20 και του άρθρ. 21. Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη ότι, κατά τα εκτιθέμενα στην ίδια την αγωγή η ένδικη απεργία – αποχή αφορά μόνο στις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – μελών της εναγομένης, που απορρέουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρ. 33, 34, 35 και 36 Ν. 4692/2020 και του Ν. 4823/2021, και όχι από τα εν γένει εκπαιδευτικά καθήκοντά τους, τα οποία εξακολουθούν να εκτελούν, ούτε συνεπάγεται την απουσία τους από την εργασία τους, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρ. 21 παρ. 1 και 2 περί καθορισμού προσωπικού ασφαλείας για την αποτροπή κινδύνων που θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με την παρουσία εκπαιδευτικών και προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας για την κάλυψη στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, όπως βάσιμα επικαλείται η εναγομένη [βλ. και ΑΠ 543/2013 Ιστοσελίδα Αρείου Πάγου,

4ο φύλλο της υπ' αριθμ. ... 542/2021 ... αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργατικά)

σύμφωνα με την οποία στοιχειώδεις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου είναι η προστασία της τιμής, της ελευθερίας, της ασφάλειας του προσώπου, του περιβάλλοντος (δημοσία υγιεινή, η ελευθερία της κυκλοφορίας (μεταφορές χερσαίες, θαλάσσιες και αεροπορικές), η λειτουργία μηχανογραφικών συστημάτων για κάλυψη βασικών αναγκών, η εισαγωγή και εξαγωγή ζωτικής ή εθνικής σημασίας προϊόντων και η ελευθερία της επικοινωνίας (ταχυδρομεία, ραδιοτηλεπικοινωνίες]. Κατά τα λοιπά, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρ. 23 παρ. 2 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 22 παρ. 4 Ν. 1264/1982, 3 Ν. 2224/1994, 170, 176, 614 επ., 907, 908 παρ. 1, 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Σημειώνεται ότι τα αιτήματα της αγωγής περί απαγόρευσης της απεργίας - αποχής με προσωρινά εκτελεστή απόφαση και με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγομένης είναι νόμιμα, απορριπτόμενου του περί του ανθέτου ισχυρισμού της εναγομένης, καθόσον ο εργοδότης, αν η απεργία έχει κηρυχθεί παράνομα, προσβάλλοντας τα δικαιώματά του και το έννομο συμφέρον του για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής) με την απειλή χρηματικής ποινής κατά του επαγγελματικού σωματείου, όχι για να εξαναγκαστούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκαστεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφαση του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 ό.π.).

Από την κατάθεση του μέλους του ΔΣ της εναγομένης Κωνσταντίνου Τουλαγρίδη, που εξετάστηκε νόμιμα ανωμοτί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (ΑΠ 352/2013 και 89/2013 Τραπ. Νομ. Πληροφ. «ΝΟΜΟΣ»), και όλα τα έγγραφα, που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εναγομένη είναι

τριοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, ως και δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Την 12-6-2020 δημοσιεύθηκε ο Ν. 4692/2020 «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις», με τα άρθρ. 33, 34, 35 και 36 του οποίου θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας μέσω της ρύθμισης συλλογικού προγραμματισμού του εκπαιδευτικού έργου και ομάδων δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ προβλέφθηκε η αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων. Περαιτέρω, την 3-8-2021 δημοσιεύθηκε ο Ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις», ο οποίος, μεταξύ άλλων, θέσπισε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, καθορίζοντας τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης, ακολούθησε δε η δημοσίευση της ΥΑ 108906/ΓΔ4 (Β' 4189)/10-9-2021 για τη ρύθμιση των ειδικότερων ζητημάτων των διαδικασιών αξιολόγησης. Στη συνέχεια, οι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις με τις επωνυμίες «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (ΔΟΕ)», «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ)», «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ειδικής Αγωγής (Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.) και «Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας (Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.), οι οποίες είναι μέλη της εναγομένης, με σχετικές δηλώσεις που επέδωσαν στο ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, κήρυξαν απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών – μελών τους από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των άρθρ. 33, 34, 35 και 36 Ν. 4692/2020 και του Ν. 4823/2021. Το ενάγον άσκησε κατά της κηρυχθείσας απεργίας την από 30-9-2021 αγωγή του ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή με την υπ' αριθμ. 534/2021

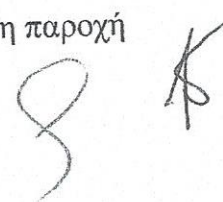
ρ

Α

5ο φύλλο της υπ' αριθμ. ...542/2021... αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών – Εργατικά)

απόφαση, με την οποία αναγνωρίστηκε ότι η κηρυχθείσα από τις ως άνω
* συνδικαλιστικές οργανώσεις απεργία – αποχή ήταν παράνομη. Ακολούθως,
μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης, η εναγομένη, σε επίδειξη
συνδικαλιστικής αλληλεγγύης προς τις ανωτέρω συνδικαλιστικές οργανώσεις,
επέδωσε στο ενάγον την 5-10-2021, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, εξώδικη
δήλωσή της, με την οποία του γνωστοποίησε ότι, μετά την παρέλευση 4
πλήρων ημερών από την κοινοποίησή της, κήρυττε απεργία – αποχή των
εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια
που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων που αφορούν στις επίμαχες
νομοθετικές διατάξεις. Περαιτέρω, το ενάγον επικαλείται ότι η κηρυχθείσα
απεργία είναι παράνομη, καθόσον η εναγομένη κατά την κήρυξη της απεργίας
δεν τήρησε την προβλεπόμενη κατά άρθρ. 3 Ν. 2224/1994 υποχρέωσή της περί
κατάθεσης ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας)
αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας.
Ειδικότερα, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, οι συνδικαλιστικές
οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα Ν.Π.Δ.Δ.,
καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που
αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν
ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση
διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή,
μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον
τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.Μ.Ε.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με
δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που
κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που
προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20.
ακολουθεί δε η διαδικασία που ορίζεται στις λοιπές διατάξεις του ίδιου
άρθρου. Στην προκείμενη περίπτωση, η εναγομένη ουδόλως τήρησε την ως
άνω υποχρέωσή της για την υποβολή σχετικής αίτησης, όπως ισχυρίζεται το

ενάγον και δεν αμφισβητεί η τελευταία, γεγονός που καθιστά την ένδικη απεργία – αποχή παράνομη (ΜΕΦΘεσ 892/2019 και ΕφΠειρ 258/2008/Τριτάτ, Νομ. Πληροφ. «ΝΟΜΟΣ»). Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη ότι α) η προκηρυχθείσα απεργία έχει ως μόνο αίτημα την κατάργηση των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων και όχι την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία υφίστανται οι εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού έργου τους, υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων, β) η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος – εργοδότη των εκπαιδευτικών, αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου, και γ) η προκηρυχθείσα απεργία έχει αόριστη διάρκεια, το Δικαστήριο κρίνει ότι συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί και υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Ακολούθως, το ενάγον δικαιούται να ζητήσει την αναγνώριση του παράνομου και καταχρηστικού χαρακτήρα της και την απαγόρευση της έναρξής της, χωρίς να τίθεται ζήτημα καταχρηστικότητας της άσκησης της υπό κρίση αγωγής του για το λόγο ότι γνώριζε ήδη από την 8-2-2021 σχετική απεργία της ΟΛΜΕ χωρίς να αντιδράσει, όπως αβάσιμα επικαλείται η εναγομένη, αφού δεν παρήλθε τέτοιο χρονικό διάστημα που να της δημιουργεί στην εύλογη πεποίθηση ότι δεν θα προσέβαλε την επίδικη απεργία. Επομένως, για τους αμέσως ως άνω λόγους, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της, να αναγνωριστεί ότι η ένδικη απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική και να απαγορευτεί η έναρξή της με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγομένης, ποσού 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας. Περαιτέρω, η παρούσα πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά την ως άνω καταψηφιστική διάταξή της, καθόσον, κατά τη κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι λόγω της επικείμενης έναρξης της απεργιακής κινητοποίησης. Εξάλλου, λόγω των περιστάσεων έκδοσης της παρούσας, είναι απολύτως αναγκαία η παροχή

6ο φύλλο της υπ' αριθμ. 502/2021 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών – Εργατικά)

άδειας προς το ενάγον για την επίδοση της παρούσας απόφασης στην
* εναγομένη και μετά την παρέλευση της 7ης μ.μ. της σημερινής ημέρας. Τέλος,
τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων λόγω του
ιδιαίτερα δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν
(άρθρ. 179 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι η προηρηχθείσα από την εναγομένη ένδικη
συνδικαλιστική οργάνωση απεργία – αποχή, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον
την 5-10-2021, είναι παράνομη και καταχρηστική.

Απαγορεύει στην εναγομένη την έναρξη της ως άνω απεργίας – αποχής,
τούτο δε με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της, ποσού τριών χιλιάδων
(3.000) ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας.

Κηρύσσει την παρούσα προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως ως
άνω καταψηφιστική διάταξή της.

Παρέχει την άδεια στο ενάγον να επιδώσει την παρούσα απόφαση και
μετά την παρέλευση της 7ης μ.μ. της σημερινής ημέρας.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη
δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 8/10/2021 με απόντες τους
διαδίκους και τους πληρεξούσιους Δικηγόρους τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αποστέλλεται θεωρηθέντα νόμιμα
και εκδόσθαι κατά τη
παραγγελία
8/10/2021
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΑΚΟΛΑ